BIBLIOTEKA
Warszawskiej Prow. Kapucynów
A. 004105
Zakroczym

ŚWIĘTA
DROGA KRZYŻOWA
JEZUSA CHRYSTUSA,

podzielona na 14 Stacyj aż do grobu świętego.

Z 15 rycinami.

f. 1. 0.

Spis książek
DO NABOŻEŃSTWA
nakładem
Franciszka Pillera i Spółki
we Lwowie.

Cena w monecie konwencyjnéj.

Cuda i nabożeństwo wsławionego obrazu Pana Jezusa ukrzyżowanego, znajdującego się w kościele parafijalnym Milatyńskim, z wizerunkiem obrazu Pana Jezusa. 12. 12 kr.

Ćwiczenia się w nabożeństwie dla młodzieży katolickiéj. 32. nieoprawne 6 kr. oprawne 12 kr.

Ćwiczenia się w nabożeństwie do Najświętszego Jezusowego serca. 12. 1838. na papiérze welinowym 15 kr. na papiérze białym 10 kr. na papiérze ordynaryjnym 8 kr.

Hohenlohe, Alex. Xże., Modły prawowiernego chrześcijanina według ducha kościoła katolickiego, napisane w języku niemieckim, pomnożone w polskim wielu dodatkami, z rycíną. 16. nieoprawne 1 ZR. oprawne w papiér 1 ZR. 30 kr. oprawne w safijan ze złot. brzegami 2 ZR.

Kempis, Tomasza a, O naśladowaniu Chrystusa ksiąg IV, przekładania Tad. Matuszewicza; z rycíną. 16. 1833. nieoprawne 1 ZR. oprawne w papiér 1 ZR. 20 kr. oprawne w safijan ze złotemi brzegami 2 ZR. 24 kr.

Książeczka do nabożeństwa dla chrześcijan katolików. Z 36 winietami w przedmiocie mszy świętéj; z 14 rycinami przedstawiającemi stacyje męki Pańskiéj, jakoteż z rycíną na czele dzieła. 18. nieoprawna 18 kr. oprawna w papiér 36 kr. na papiérze welinowym oprawna w safijan ze złotemi brzegami 1 ZR. 30 kr.

Leonhard, J. M., Modlitwa pańska w obrazkach skréślona z wyjaśnieniem; z 7 rycinami. 8. 1823. 2 ZR.

BIBLIOTEKA
OO. KAPUCYNÓW
NOWE-MIASTO
I 41105

Drukiem i drzeworytem
Blaziusa Höfel w Wiedniu.

BIBLIOTEKA
Zakroczym
Warszawskiej Prowincji Kapucynów
A. 004105

Pobożne odwidzenie

pełnéj boleści drogi Zbawiciela

Jezusa Chrystusa.

Krótki przepis.

Droga krzyżowa (czyli obchód Stacyj) przedstawia nam bolesną drogę, którą nasz Zbawiciel Jezus Chrystus, obarczony krzyżem, na górę Kalwaryję odprawił, gdzie z miłości ku nam na drzewie krzyżowém umarł. Słusznie więc wymaga po nas, ażebyśmy chcąc odprawić to nabożénstwo i dostąpić odpustów, jakie z niem są połączone, z prawdziwym żalem i skruszoném sercem do rozpoczęcia téj drogi przystąpili.

Przy każdym pobożnym obchodzie Stacyj drogi krzyżowéj, możemy dostąpić tego samego odpustu, jaki widoma głowa

kościoła bożego owym duszom pobożnym nadaje, które osobiście odwidzają w Jerozolimie owe swięte, krwią drogą Zbawiciela naszego oznaczone miejsca; — ten sam odpust możemy i my albo sami dla siebie pozyskać, albo także dla dusz w Czyscu będących, applikując intencyję przy obchodzeniu Stacyj za dusze zmarłych.

A ponieważ do dostąpienia odpustu potrzeba, aby być w stanie łaski bożéj, dla tego niech każdy przy rozpoczęciu téj drogi krzyżowéj wzbudzi w sobie naprzód szczérą skruchę i żal za grzéchy, a gdyby się czuł być w grzéchu śmiertelnym, niech spiesznie przez szczérą spowiedź i komuniję oczyści się z niego, a dopiéro uczyniwszy intencyję, przystępuje do obchodu Stacyj w sposób niżej wyłożony.

Rozmyślanie męki Zbawiciela przy obchodzie Stacyj jestto najpiérwsza kondycyja do dostąpienia odpustu, przeto umiejący czytać, ma ją odprawić w sposób niżéj wyrażony z nabożném rozpamiętywaniem; wpatrując się w obraz męki Chrystusowéj, z uczuciem duszy myśléć o boleściach Zbawiciela w drodze krzyżowéj

poniesionych, mówiąc: Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc. Chwała Ojcu etc. przy każdéj Stacyi.

Akt skruchy.

Panie Jezu Chryste Zbawicielu mój! jedyne dobro moje! któryś dla mnie grzésznego okrutnie zamordowany! Miłuję Cię nadewszystko stworzenie, dla Ciebie tylko samego, żałuję ze wszystkiego serca, żem Cię kiedy Boga mojego obraził, mając stateczną wolę, za pomocą Twoją więcéj nigdy nie grzészyć. Mam nadzieję w miłosierdziu Twojém, i w niewinnéj męce Twojéj, że mi wszystkie grzéchy moje odpuścić będziesz raczył! jako ja dla miłości Twojéj odpuszczam wszystkim, którzy mię obrazili. Przytém najdroższy Jezu! pragnę otrzymać te odpusty, które są pozwolone odprawiającym to nabożeństwo. Z tych jeden zupełny odpust ofiaruję za siebie samego, a inne zaś za dusze w Czyscu cierpiące, jak się Tobie najlepiéj podoba.

Potém następującym sposobem obchodzić Stacyje:

Stacyja I.

Jezus na śmierć okrutną osądzony.

℣. Chwalimy cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.

℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoję odkupił świat.

(Rozmyślaj tu, jak Chrystus przy okrutném biczowaniu, cierniem koronowaniu i osoby jego zelżeniu na śmierć najokrutniejszą osądzony został).

(Rycina z napisem: Jezus na śmierć osądzony).

Modlitwa.

Najłaskawszy i najcierpliwszy Panie Jezu Chryste, któryś raczył dla miłości mojéj okrutne męki i katownie ponosić; któryś z największą pokorą i uległością przyjął wyrok niesprawiedliwie na śmierć najokrutniejszą! proszę Cię pokornie, odwróć odemnie ów wyrok śmierci wiecznéj, na który grzéchy moje zasłużyły. Udziel mi łaski swéj przenajświętszéj, bym w godzinie śmierci mojéj kochał cię taką miłością, jaka się przynależy Stwórcy i odkupicielowi memu. A tém samém bym się stał godnym oglądania Ciebie z wybranemi twojemi na wieki. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

Jezus na śmierć okrutną osądzony.

Jezus bierze krzyż na ramiona swoje.

℣. Którys cierpiał za nas rany.
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja II.

Jezus bierze krzyż na ramiona swoje.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Rozmyślaj, jak Jezus w téj pełnéj boleści drodze, krzyż na zbolałych ramionach swoich dzwigając, o tobie grzészniku myślał, i niewinną śmierć swoją na zbawienie duszy Twojéj Ojcu swemu niebieskiemu ofiarował.
(Rycina z napisem: Jezus dźwiga krzyż swój.)

Modlitwa.

O królu najwyższy niebieski! któryś się poddał woli niewiernych nieprzyjacioł Twoich i dobrowolnie przyjąłeś ciężkie drzewo krzyżowe na zranione ramiona święte! Proszę Cię Pana mojego, abyś łaskawie złączył wolę moją z wolą swoją, przezcobym mógł chętnie dzwigać krzyż pokuty świętéj za grzéchy moje, widzieć ciebie i cieszyć się z tobą w królestwie niebieskiém. Amen.

Ocze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja III.

Jezus omdlały upada piérwszy raz pod krzyżem.

℣. Chwalimy cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Rozmyślaj, jak Jezus pod ciężarem krzyża upada. Jego święte ciało zbite niezliczonemi razami, a przenajświętsza głowa przeszyta kolcami cierniowéj korony, dla ustawicznego płynienia krwi, zrządziły tak częste upadnięcie jego pod brzemieniem krzyżowém. Oprócz tego niosąc ciężki krzyż na ramionach i zelżony od nielitościwego żołdactwa żydowskiego, upada z nieznośnym bolem swoim piérwszy raz pod krzyżem,)

(Rycina z napisem: Jezus upada po raz piérwszy pod krzyżem.)

Modlitwa.

O Zbawicielu mój najukochańszy! któryś będąc wielce utrudzony i z sił wycieńczony, z ogromnym krzyża ciężarem na ziemię upaść musiałeś! Proszę Twéj świętéj łaski: racz mię oświecić, abym mógł poznać ciężkie przewinienie moje! Spraw o dobry Jezu i ratuj mię

Jezus omdlały upada piérwszy raz pod krzyżem.

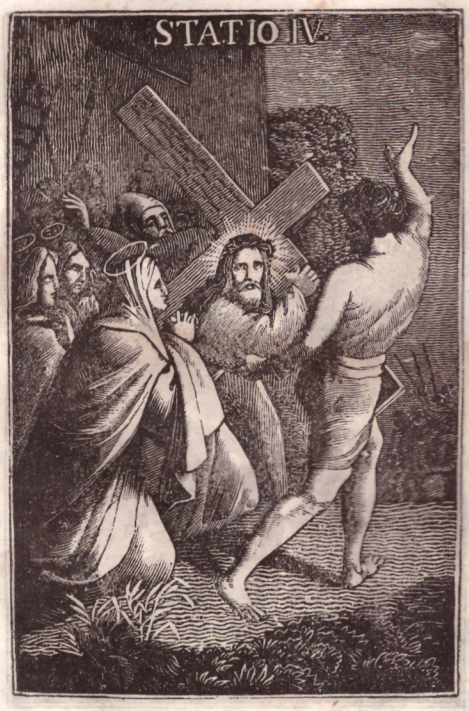

Jezus spotyka się z najświętszą Panną matką swoją bolesną.

we wszystkich przeciwnościach i zdradliwych ścieżkach świata tego znikomego, abym w grzéchy nie wpadł! ale ciebie zawsze szukał, ciebie zawsze naśladował w cierpliwości i zbawienie wieczne otrzymał. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany.
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja IV.

Jezus spotyka się z najświętszą Panną matką swoją bolesną.

℣. Chwalimy cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Tu rozmyślaj jakim ta matka żalem ściśniona była na wejrzenie syna swego najukochańszego. Dopomagaj żalu tego Maryi i na wzór miłości jéj zagrzéj serce twe miłością ku jéj synowi.)

(Rycina z napisem: Jezus spotyka się z matką swoją bolesną.)

Modlitwa.

Błagam cię najmiłosierniejszy Jezu! przez największą boleść Twoją, którą serce twe przy tém spotkaniu się czuło, użycz mi łaskawie, bym zagrzany prawdziwém nabożeństwem wielbił matkę

Twoją przenajświętszą. Ty zaś bolesna królowo uproś mi u syna swego umierającego, bym nabożnie mógł mękę jego rozpamiętywać. — Kocham cię mój drogi Jezu nadewszystko i brzydzę się grzechami mojemi. Nie dopuszczaj, bym kiedy, mógł jaki ciężki popełnić grzech, ale spraw, by serce moje najżywszą i stałą ku Tobie miłością przepełnione było, a wtedy niech się zemną dzieje wola Twoja przenajświętsza. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja V.

Jezusowi krzyż ciężki pomaga nieść Szymon Cyrenejski.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Uważ tu, jak służalce na widok wielkiego osłabienia Jezusowego, obawiając się, żeby im w drodze na siłach osłabiony nie umarł, owego Szymona Cyrenejskiego przymuszają do dźwigania krzyża Jezusowego.)

(Rycina z napisem: Szymon Cyrenejski pomaga Jezusowi nieść krzyż.)

Jezusowi krzyż ciężki pomaga nieść
Szymon Cyrenejski.

Jezusowi twarz skrwawioną ociéra
S. Weronika.

Modlitwa.

O najsłodszy Panie Jezu Chryste! nieznośnym krzyża ciężarem osłabiony i omdlały! któryś Symeona Cyrenejczyka przymuszonego do dźwigania krzyża twego przyjąć raczył, racz moje to mizerne nabożeństwo przyjąć na chwałę Twoją, a mnie przypuścić i przysposobić do doskonałej służby Twojéj. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany.
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja VI.

Jezusowi twarz skrwawioną ociéra Ś. Weronika.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Uważ tu pobożność osobliwszą Ś. Weroniki, która widząc Zbawiciela twarz policzkami okrutnie zbitą i gęstą krwią zalaną, przystępuje z największém uszanowaniem do Jezusa i podaje mu czystą chusteczkę na otarcie, którą gdy się Zbawiciel nasz otarł, zostawił na niéj obraz, czyli wyrażenie twarzy swojéj przenajświętszéj.)

(Rycina: Ś. Weronika podaje Jezusowi chustę na otarcie.

Modlitwa.

Najmilszy Panie Jezu Chryste! którego najświętszą twarz skrwawioną i oszpeconą nabożna Weronika otarła, i na znak wdzięczności wyrażenie twarzy twojéj na chuście otrzymała, błagam cię przez rany Twoje, racz objaśnić i wejrzéć łaskawie w duszę moją, żebym ustawicznie w sercu miał wyrażoną pamięć i bojaźń obecności Twojéj, a tém samém wystrzegał się wszelkiego złego. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja VII.

Jezus drugi raz upada pod krzyżem.

℣. Chwalimy cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Rozmyślaj, jak zbawiciel twój osłabiony na siłach powtórnie pod ciężarem krzyża upada. Przez ten upadek odnawiają i pomnażają się bardziéj boleści ran świętéj głowy i najświętszych członków jego.)

(Rycina: Jezus drugi raz upada pod krzyżem.)

Jezus drugi raz upada pod krzyżem.

Jezus naucza płaczące nad nim niewiasty.

Modlitwa.

O najświętszy odkupicielu mój! któryś tę zelżywość ponosił, że cię sromotnie po ulicach z ciężkim krzyżem włóczono, żeś drugi raz na ziemię upadł obciążony krzyżem! spraw to miłościwie, abym cię powtarzaniem grzéchów nigdy nie obrażał, ale cię w pokorze najprzykładniejszéj we wszystkiém naśladował i ciebie na zawsze pozyskał. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja VIII.

Jezus naucza płaczące nad nim niewiasty.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Uważ tu, jak pobożne niewiasty z Jeruzalem czułością przejęte na widok przerażający ciała Jezusowego rzewnie zapłakały. A Pan Jezus rzekł do nich te łagodne słowa: „Nie płaczcie nademną, ale nad wami i grzéchami waszemi.“)

(Rycina: Jezus pociesza płaczące niewiasty.)

Modlitwa.

Panie Jezu Chryste! najłaskawszy pocieszycielu wszystkich smutnych i zmartwionych! któryś płaczące nad męką Twoją niewiasty słodką nauką Twoją pocieszyć i oświecić raczył, spraw to, abym ja żałując męki Twojéj niewinnéj, któréj przyczyną były moje grzéchy, doskonale za nie pokutował, życia mego poprawił i zupełne odpuszczenie za łaską Twoją świętą otrzymał. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany.
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja IX.

Jezus upada trzeci raz pod krzyżem.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Uważ tu trzecie upadnienie Zbawiciela pod brzemieniem srogiego krzyża, przez które ranił w różnych miejscach święte ciało swoje. Rozmyślaj oraz nad okrutném szarpaniem, biciem i potrącaniem, które nasz Zbawiciel na tém miejscu ponosił od

Jezus upada trzeci raz pod krzyżem.

BIBLIOTEKA Warszawskiej Prowincji OO. Kapucynów
Zakroczym

Jezus z szat obnażony, octem i żółcią napojony.

BIBLIOTEKA OO. KAPUCYNÓW NOWE-MIASTO

zaciętego żydostwa, którzy go szarpią, by powstał prędko i szedł na górę kalwaryjską, gdzieby sromotnie umarł.)

(Rycina: Jezus upada trzeci raz pod krzyżem.)

Modlitwa.

O najcierpliwszy Panie Jezu Chryste, któryś poniósł w téj bolesnéj drodze tak nieznośne męki dla dosyć uczynienia za moje przewinienia, daj mi proszę Cię, abym ja rozpamiętywając te Twoje upadnienia, mógł mieć ustawiczną chęć do podniesienia się z moich wszelkich ułomności, ale zawsze postępował w naśladowaniu cnót swiętych Twoich. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja X.

Jezus z szat obnażony, octem i żółcią napojony.

℣. Chwalimy cię Panie Jezu Chryste
błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Rozmyślaj tu, jak Jezus był obnażon z szat swoich od niezbożnych żydów, którzy przez zdjęcie sukienki odnowili rany jego. Uważ jak wielką Zbawiciel twój ponosił

hańbę i wstyd, widząc się nagim przed tak licznym ludem, a płacząc nad bolejącym Jezusem, tak mówić będziesz.)

(Rycina: Jezus z szat obnażony.)

Modlitwa.

Panie Jezu Chryste stwórco i ozdobo wszelkiego stworzenia! któryś dla nas był z szat odarty i obnażony, oto ja nędzne stworzenie Twoje pozbawiony ozdobnéj łaski bożéj! którą piérworodnym grzéchem i uczynkowémi występkami utraciłem, proszę cię przez boleśne i sromotne obnażenie Twoje, racz mi udzielić łaski swojéj przenajświętszéj, bym nią przyozdobiony na wieczne wesele niebieskie był przypuszczony. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany.
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja XI.

Jezus przybity okrutnie do krzyża.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Rozmyślaj tu niepojętą boleść Jezusową z przebicia rąk i nóg żelaznemi gwoździami do drzewa krzyżowego pochodzącą

Jezus przybity okrutnie do krzyża.

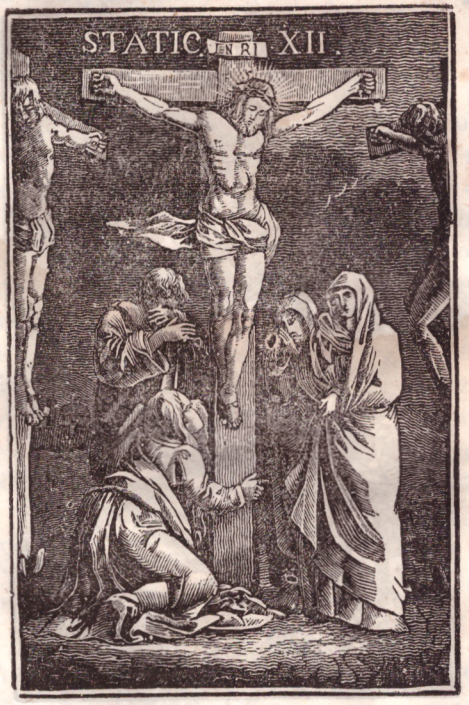

Jezus umiéra na krzyżu.

i polecającego ducha Ojcu swemu niebieskiemu za zbawienie twoje, a sam wzbudź w sobie politowanie nad Zbawicielem mówiąc:

(Rycina: Jezus przybity na krzyż.)

Modlitwa.

O najlitościwszy Jezu! któryś dla miłości zbawienia naszego na krzyżu rozciągniony i okrutnie gwoździami przybity, na wzgardę między łotry postawiony, w niewymownych boleściach był wyśmiany! użycz mi téj łaski skutecznéj, którąś dał pokutującemu łotrowi i innym prawowiernym żałującym i płaczącym nad męką Twoją! zaleć mię w opiekę Najświętszéj Pannie matce Twojéj! Spraw to, abym wszelkie złe skłonności zwyciężał, a Tobie doskonale służył aż do końca życia mego. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany,
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja XII.

Jezus umiéra na Krzyżu.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Tu podnieś oczy i serce! a obaczysz wiszącego na krzyżu między łotrami Zbawiciela. Umiera mając serce włócznią przebite. W ostatniem usychając pragnieniu Bogu ojcu ducha oddaje w ręce, a zwiesiwszy głowę ku piersiom w najsroższych bolach skonał.)

(Rycina: Jezus umiéra na krzyżu.)

Modlitwa.

Najdobrotliwszy Panie Jezu Chryste! któryś dla zbawienia naszego w niezmiernych boleściach na krzyżu zamordowany umarł, i dosyć uczynił sprawiedliwości boskiéj za grzéchy ludzkie, daj to, aby ta okrutna męka i śmierć Twoja była mi pomocną do szczęśliwéj śmierci i do zbawienia wiecznego. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany,
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja XIII.

Jezus z krzyża zdjęty i na łonie Najświętszéj Panny Matki jego złożony.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Ttwoją odkupił świat.

(Tu rozmyślaj, jak Jezus umarł na krzyżu i od uczniów Józefa i Nikode-

Jezus z krzyża zdjęty i na łonie Najświętszéj Panny Matki jego złożony.

Jezus do grobu włożony.

ma z onego zdjęty na łono bolesnéj matki swéj złożony został; jak ona rzęsistemi łzami ciało jego przenajświętsze oblewała! Zapłacz, kto tylko masz czucie, a dzieląc płacz i rozpacz z Maryją, tak mówić będziesz.)

(Rycina: Jezus z krzyża z djęty.)

Modlitwa.

Najmilszy Panie Jezu Chryste! któryś po śmierci Twojéj z krzyża zdjęty, na łono Najświętszéj matki Twojéj złożony! która z wielkim żalem rany Twe Najświętsze całowała i łzami swemi skrapiała, i ja też ubolewam nad śmiercią i męką Twoją dla miłości mojéj podjętą: rozważam wszelkie uczucia bolesne matki Twojéj, a proszę cię, racz też mile spoczywać w sercu mojém, gdy cię przyjmuję w Najświętszym Sakramencie, abym cię doskonale kochał teraz i na wieki wieków. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

℣. Któryś cierpiał za nas rany
℟. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Stacyja XIV.

Jezus do grobu włożony.

℣. Chwalimy Cię Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie.
℟. Żeś przez krzyż i mękę Twoją odkupił świat.

(Uważ tu, jak Zbawiciel twój bez żadnéj okazałości od najukochańszéj Matki swéj i uczniów do grobu złożony, a złość żydowska rzuca pociski haniebne na święte imię jego, nazywając go zwodzicielem ludu, pieczętują grób i strażą osadzają.)

(Rycina: Jezus do grobu włożony.)

Modlitwa.

Najłaskawszy Panie mój! któryś dla mojéj szczególnéj miłości a swojéj niepojętéj dobroci raczył wypełnić tak krwawą i bolesną drogę! . . . Wielbię Twoje Najświętsze ciało w grobie złożone i proszę cię pokornie przez krew Twoją najświętszą, którąś obficie wylał, przez katowanie, bicze i srogie męki, któreś niewinnie poniósł! racz mi dać tę łaskę, abym często i nabożnie rozpamiętywał mękę Twoją, gdzie mając politowanie nad boleściami Twemi mógł sobie obrzydzić grzéchy moje i chodzić w tém życiu drogą zachowania przykazań Twoich! abym się stał godnym w godzinie śmierci mojéj być uczestnikiem pożytku krwi Twojéj przenajświętszéj. Amen.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc.
Chwała Ojcu etc.

V. Któryś cierpiał za nas rany
R. Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Zakończenie.

Panie Jezu Chryste! któryś rzekł: „Kto chce mnie naśladować, niech bierze krzyż swój i idzie za mną!“ Oto ja niegodny zapatrując się na ciebie odkupiciela mojego, szedłem i dziś z największą pokorą za tobą, rozpamiętywając z nabożeństwem niewinną mękę i śmierć Twoją. Dzięki ci składam o mój Jezu! za tak nieocenione dobrodziejstwa i błagam majestat Twój! uczyń, by dusza moja mogła być uczestniczką téj drogiéj męki Twojéj! niech najświętsza krew i niewinne prześladowanie Twoje będą zadosyćuczynieniem za popełnione nieprawości moje u niebieskiego Ojca Twego. Obmyj duszę moją w czystym zdroju niewinnéj krwi Twojéj, i spraw, bym idąc za tobą na ziemi aż na górę Kalwaryją, mógł Ciebie na potem jako Zbawiciela i odkupiciela mego w królestwie niebieskiem oglądać, kochać i wielbić na wieki. Amen.

(Po zakończonych stacyjach mówić przed najśw. Sakramentem pięć Ojcze nasz.

pięć Zdrowaś Maryja, pięć Chwała Ojcu etc. — na intencyję kościoła świętego, i jedno Ojcze nasz, Zdrowaś Maryja i Chwała Ojcu etc. na intencyję Ojca świętego. Potém trzy razy mówić.)

Któryś cierpiał za nas rany
Jezu Chryste zmiłuj się nad nami.

Zakończenie Stacyj

przed

Najświętszym Sakramentem.

Niech będzie pochwalony przenajświętszy Sakrament i niepokalane poczęcie najświętszéj Maryi Panny Matki Boga.

Ojcze nasz etc. Zdrowaś Maryja etc. Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi świętemu,
Jak było na początku etc.
(Powtórz sześć razy.)

℣. Tyś nam Panie udzielił chléb Niebieski,
℟. W którym pociecha i wieczne zbawienie.

Modlitwa.

Boże, któryś nam w najświętszym Sakrameneie pamiątkę męki Twojéj zostawił, prosimy cię, którzy tę tajem-

nicę w uczciwości mamy, Ciała i krwi Twojéj zażywając, śmierci mękę Twoją rozpamiętywamy, abyśmy wiecznego błogosławieństwa Twego łaskę otrzymali, który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem i Duchem świętym na wieki wieków. Amen.

Dziękczynienie.

Niech będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament i niepokalane poczęcie najświętszéj Maryi Panny matki Boga.

W imię Ojca † i Syna † i Ducha świętego † Amen.

Litania.

o gorzkiéj męce i śmierci
Jezusa Chrystusa.

Kyrie eleyson. Chryste eleyson.
Kyrie eleyson.
Chryste usłysz nas.
Chryste wysłuchaj nas.
Ojcze z Nieba Boże, zmiłuj się nad nami.
Synu odkupicielu świata Boże, Zmiłuj się nad nami.

Duchu święty Boże. Zmiłuj się nad nami.
Święta Trójco jedyny Boże. Zmiłuj się nad nami.
O Ty, do Jeruzalem pokornie wchodzący Zmiłuj się nad nami. Jezu.
O Ty z miłosierdzia ku Jeruzalem płaczący Jezu.
O Ty twym uczniom nogi umywający Jezu.
O Ty Jezu żyjący i wzmacniający chlebie boży.
O Ty przez Twoją krew nas posilający Jezu.
O Ty za 30 śrebrników zaprzedany Jezu.
O Ty w Twojéj modlitwie do Ojca Twego aż do saméj śmierci zasmucony Jezu.
O Ty w ogrójcu krwawym potem zalany Jezu.
O Ty od Amółów posilony Jezu.
O Ty przez fałszywe pocałowanie Judasza zdradzony Jezu.
O Ty kajdanami i powrozami skrępowany Jezu.
O Ty od swych uczniów opuszczony Jezu.
O Ty od Anasza do Kaifasza wodzony Jezu.
O Ty policzkiem uderzony Jezu.
O Ty od fałszywych świadków oskarzony Jezu.
O Ty od Piotra trzy razy zaprzeczony Jezu.

Zmiłuj się nad nami!

O Ty w białą szatę ubrany i potem naśmiewany Jezu.
O Ty niemiłosiernie katowany i biczowany Jezu.
O Ty Piłatowi oddany Jezu.
O Ty przed Piłatem fałszywie oskarżony Jezu.
O Ty w więzieniu zamknięty Jezu.
O Ty ostrym cierniem ukoronowany Jezu.
O Ty niegodziwie w twarz napluty Jezu.
O Ty trzciną bity Jezu.
O Ty niewinnie na śmierć skazany Jezu.
O Ty swawoli żydowskiéj wydany Jezu.
O Ty straszny ciężar krzyża dźwigający Jezu.
O Ty z zasmuconą matką żegnający się Jezu.
O Ty jak niewinny baranek na rzeź prowadzony Jezu.
O Ty na górze Kalwaryi obnażony Jezu.
O Ty do krzyża przez ręce i nogi gwoździami przybity Jezu.
O Ty na krzyżu od żydów wyszydzony Jezu.
O Ty od łotra bluźniony Jezu.
O Ty któryś pokutującemu łotrowi raj przyobiecał.
O Ty któryś na krzyżu matkę swoją Janowi powierzył.

Zmiłuj się nad nami!

O Ty mój Jezu, któryś na krzyżu Jana matce swojéj polecił.
O Ty mój Jezu, któryś wyznał na krzyżu odpuszczenie od Ojca swojego.
O Ty na krzyżu octem i żółcią napawany Jezu.
O Ty któryś przez śmierć na krzyżu wszystko wypełnił.
O Ty na krzyżu od Ojca wysłuchany.
O Ty aż do saméj śmierci posłuszny Jezu.
O Ty na krzyżu ducha swego Ojcu polecający Jezu.
O Ty na krzyżu z spuszczoną głową zmarły Jezu.
O Ty mój Jezu, któryś za nasze grzéchy umarł.
O Ty mój Jezu, któremu na krzyżu serce włócznią przebite zostało.
O Ty, na łonie matki po śmierci leżący Jezu.
O Ty w prześcieradło zawinięty Jezu.
O Ty w grób nowy złożony Jezu.
O Ty, ojców z czysca ratujący Jezu.

Zmiłuj się nad nami!

Baranku Boży, który gładzisz grzéchy świata. Zmiłuj się nad nami!
Baranku Boży, który gładzisz grzéchy świata. Wysłuchaj nas Jezu!
Baranku Boży, który gładzisz grzéchy świata. Zmiłuj się nad nami!
Panie! zmiłuj się nad nami!

Chryste! zmiłuj się nad nami!
Panie! zmiłuj się nad nami!

Modlitwa.

O najdobrotliwszy Panie Jezu Chryste! czynię Ci najpokorniejsze dzięki za Twoje wielkie miłosierdzie, któreś mi na drodze krzyża świętego udzielić raczył. Ofiaruję Ci się na cześć Twoich gorzkich cierpień i śmierci, na odpuszczenie grzéchów moich, na zmniejszenie zasłużonéj kary, na pomoc i pocieszenie biédnych dusz w czyscu zostających. Nakoniec proszę Cię o Jezu w najgłębszéj pokorze, abyś się nademną biédnym grzesznikiem zmiłować raczył. Amen.

Pieśń.

Żegnam cię mój świecie wesoły,
Już idę w śmiertelne popioły,
Rwie się życia przędza,
Czas mię w grób zapędza.
Bije pierwsza godzina.

Żegnam was rodzice kochani,
Znajomi, krewni i poddani,
Za łaski dziękuję,
Z opieki kwituję,
Bije druga godzina.

Żegnam was mili przyjaciele,
Mnie pod głaz czas grobowy ściele.
Już śmiertelne oczy
Sen wieczny mroczy.
Bije trzecia godzina.

Żegnam was królowie książęta,
Cieszcie się w swém szczęściu panięta,
Ja służyć nie mogę,
Wybiéram się w drogę.
Bije czwarta godzina.

Żegnam was mitry i korony,
Czekajcie swoich rządców trony.
Ja w progi grobowe
Zniżyć muszę głowę.
Bije piąta godzina.

Żegnam was pozostali słudzy,
Tak moje', jako też i drudzy.
Jdę w śmierci ślady
Bez waszéj porady.
Bije szósta godzina.

Żegnam was przepyszne pokoje,
Już w wasze nie wnijdę podwoje;
Już czas méj załobie
Dał gabinet w grobie.
Bije siódma godzina.

Żegnam was pozostałe stroje,
Już o was bynajmniéj nie stoję,
Mól będzie posłanie,
Robak kołdrą stanie.
Bije ósma godzina.

Żegnam was wszystkie elementa,
Żywioły, powietrzne ptaszęta,
Już was nie zobaczę,
W loch grobowy skaczę.
Bije dziewiąta godzina.

Żegnam was niebieskie planety,
Do swojéj dążyć muszę mety,
Innym przyświecajcie,
Mnie dokonać dajcie.
Bije dziesiąta godzina.

Żegnam was najmilsze zabawy,
Wewnętrzne, powierzchowne sprawy,
Już nie wolno będzie jeść, pić na urzędzie,
Intraty rachować, w szkatuły pakować.
Bije jedénasta godzina.

Żegnam was godziny cukrowe,
Momenta i dni kanarowe,
Już zégar dochodzi, index nie zawodzi,
Do wiecznego spania śmierć duszę wygania.
Bije dwunasta godzina.

Pieśń.

Zawitaj ukrzyżowany,
Jezu Chryste przez Twe rany.
Królu na niebie! prosimy Ciebie,
Ratuj nas w każdéj potrzebie.

Zawitaj ukrzyżowany,
Całuję Twe swięte rany.
Przebite ręce, nogi w téj męce
Miejcież mnie w swojéj opiece.

Zawitaj ukrzyżowany,
Biczem sromotnie skatowany;
Zalane boki, krwawe potoki,
Wynieście mię nad obłoki.

Zawitaj ukrzyżowany,
Na głowie cierniem skopany,
W takiéj koronie zbolałe skronie
Miejcież mnie w swojéj obronie.

Zawitaj ukrzyżowany
Wprzód pod krzyżem zmordowany.
Rana w ramieniu, z niéj krwi strumieniu,
Podzwignij mnie ku zbawieniu.

Zawitaj ukrzyżowany,
Na twarzy zbity, spluwany,
O święte lice, łez krwi krynice
Zwróćcie na mnie swe źrenice.

Zawitaj ukrzyżowany,
Na sercu włócznią stargany,
Piersi, wnętrzności pełne gorzkości
Miejcież mię w swojéj litości.

Zawitaj ukrzyżowany,
Na duszy srodze stroskany,
Smutki i żale w sercu upale
Wynieście mnie ku swéj chwale.

Zawitaj ukrzyżowany,
W ubóstwie sponiewiérany.
We czci i chwale
Zbaw mnie na Twym trybunale.

Zawitaj ukrzyżowany,
Niewinnie zamordowany,
Bądź konający, na mnie pomnący,
W raju się z łotrem cieszący.

Przez Twoje gorzkie skonanie
Litościwy bądź mi Panie.
W ostatnim zgonie bądź mi w obronie
Na prawéj postaw mię stronie.

O miłości Jezu moja
Do Twego wzdycham pokoja;
Za grzéchy płaczę, sercem Cię raczę,
Krzyżem swoję głowę znaczę.

Pieśń.

1.

Pozwól mi Twe męki śpiéwać,
J z czułością ubolewać,
O baranku bez zmazy,
Który gładzisz me skazy.
Jezu! piętnuj Twemi rany
W głębi serca Chrześcijany,
Niechaj boleść śmierci Twojéj
Zmniejszy bole śmierci mojéj.

2.

Błagając Ojca łaskawie
Jak pośrednik w ludzkiéj sprawie,
Byłeś krwią swoją zbroczony,
Na krzyżu rozciągniony.
Jezu piętnuj Twemi rany i. t. d.

3.

By Cię pojmano zelżywie,
Męczono nielitościwie,
Przystąpił Judasz z rotą,
Tyś się poddał z ochotą.
Jezu piętnuj Twemi rany i. t. d.

4.

Sędzie na Twą śmierć dybali,
W ręce Cię katów oddali,
Którzy Twoje święte Ciało
Siekli tak, że krwią pluskało.
Jezu piętnuj Twemi rany i. t. d.

5.

Wśród pogardy pośmiewiska
Lud koronę na skroń wciska,
Któréj kolce cierniowe
Srogo ranią Twą głowę.
Jezu piętnuj Twemi rany i. t. d.

6.

Do krzyża srogo przybity,
Okrutną włócznią przeszyty,
Bóg i człowiek umiéra,
Grzésznym Niebo otwiéra.
Jezu piętnuj Twemi rany i. t. d.

7.

Zbawicielu! z méj przyczyny
Zniosłeś męki, sam bez winy.

Me grzéchy na krzyż wbiły,
J hańbą Cię okryły.
Jezu piętnuj Twemi rany i. t. d.

8.

Żal mi Jezu! moich złości,
Lecz ach! spraw z swojéj litości,
Bym przez Cię odkupiony
Zasłużył być zbawiony.
Jezu piętnuj Twemi rany
W głębi serca Chrześcijany,
Niechaj boleść śmierci Twojéj
Zmniejszy bole śmierci mojéj.
Amen.

Pieśń.

Jezu Chryste Panie miły!
Baranku bardzo cierpliwy!
Wzniósłeś na krzyż ręce swoje:
Za niesprawiedliwość moję. —
Płacz go człowiecze mizerny!
Patrząc jak jest miłosierny!
Jezus na krzyżu umiéra,
Słońce jaśność swą zawiéra.
Pan wyrzekł ostatnie słowa,
Zwisła mu z ramienia głowa. —
Matka pod nim frasobliwa
Stoi prawie ledwie żywa. —
Zasłona się popadała!
Ziemia się rwie, łamie skała!

Setnik woła: Syn to boży!
Tłuszcza wielce sobą trwoży. —
Nakoniec mu bok przebito,
Krew płynie z boku obfito;
My się dziś zalejmy łzami!
Jezu zmiłuj się nad nami!
Któryś cierpiał za nas rany!
Jezu Chryste zmiłuj się nad nami!
Amen.

Nabożeństwo
męki Pańskiej

BIBLIOTEKA
OO. KAPUCYNÓW
NOWE MIASTO

A 004105

BIBLIOTEKA
Zakroczym
Warszawskiej Prowincji Kapucynów

Majchrowicz, X. Szym., Początki życia niebieskiego na ziemi, przez złączenie się z Bogiem i Jego Świętemi; na każdy dzień w tygodniu rozłożone. 16. 1835. nieoprawne 40 kr. — oprawne w papiér 1 ZR. oprawne w safijan ze złotemi brzegami 2 ZR.

Miesiąc Maj poświęcony ku czci najświętszéj Panny Maryi 12. 1839. 20 kr.
oprawne w papiér 30 kr.

Modlitwy codzienne dla uczących się. 16. 1825. nieoprawne 6 kr. — oprawne w papiér 12 kr.

Msza święta. Książeczka dla nabożnych z modlitwami, zawiérająca modlitwy poranne, wieczorne, do spowiedzi i komunii, różne litanije i t. p. 18. 1828. nieoprawna 10 kr.
oprawna w papiér 18 kr.
na pap. welin nieoprawna 20 kr.
— — oprawna w safijan 1 ZR.

Nauki tyczące się prawd wiary i powinności chrześcijańskich wydane w języku francuzkim przez Xięcia Biskupa de Toul. Dla pożytku wiernych wszelkiego stanu na polski język przełożone. 12. 1842. 1 ZR.

Officium codzienne z różnych nabożnych ksiąg zebrane dla wygody chrześcijańskiéj drukiem odnowione. 12. nieoprawne 40 kr.
oprawne w papiér 54 kr.
na pap. welinowym nieoprawne 1 ZR. 15 kr.
— oprawne w safijan ze złotemi brzegami 2 ZR. 45 kr.

Officium codzienne z różnych nabożnych ksiąg zebrane, dla wygody chrześcijańkiéj przedrukowane. 16 1834. nieoprawne 12 kr.
oprawne w papiér 20 kr.

Ołtarzyk złoty wonnego kadzenia przed stolicą Bożą; to jest modlitwy rozmaite, które duch gorący na wonność Panu Bogu słodkości chwały Jego ofiarować może; z przydatkiem niektórych pieśni przedrukowany, z 2 rycinami. 12. nieoprawny 1 ZR.
oprawny w papiér 1 ZR. 20 kr.
na papiérze welinowym nieoprawny 1 ZR. 30 kr.
— oprawny w safijan ze złotemi brzegami 3 ZR.